

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/149/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6223010071
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6223010071.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na neverejnom zasadnutí dňa 03. decembra 2025 v trestnej veci odsúdeného A. B. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo dňa 25.08.2025, sp. zn. VK-3T/23/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu zrušuje.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 25.08.2025, sp. zn. VK-3T/23/2023 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 26.04.2023, sp. zn. 3T/23/2023, preto vykoná trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 25.08.2025 sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.10.2025. Uviedol, že v napadnutom uznesení je nesprávne uvedený dátum jeho narodenia. Žiadal o výpisy z účtu C. D. a jej dcéry E. D., aby bolo zrejmé, koľko na účty vložil. Výpisy si chcel vyžiadať osobne, ale môže tak urobiť len súd, pričom dlžnú sumu je ochotný uhradiť.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Zo spisového materiálu zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 26.04.2023, sp. zn. 3T/23/2023 bol odsúdený uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 2.513,52 eur. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2023, odsúdenému preto plynula skúšobná doba od 19.05.2023 do 18.11.2024, vrátane.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchateľovi uložiť povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. ak sa vyslovilo, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo ak sa má za to, že sa osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Šetrením okresného súdu bolo zistené, že odsúdený počas určenej skúšobnej doby nebol trestne stíhaný, na rozhodnutie o tom, či sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody (ne)osvedčil, mal preto od jej uplynutia v zmysle § 50 ods. 5 Tr. zák. jednoročnú prekluzívnu lehotu, ktorú dodržal. Po preskúmaní veci dospel jednoznačne k záveru, že odsúdený nerešpektoval súdne rozhodnutie, keď v skúšobnej dobe nezaplatil žiadnu čiastku zo zameškaného výživného, preto rozhodol, že trest odňatia slobody vykoná.

S uvedeným záverom sa však krajský súd nestotožnil, pretože okresný súd pre takéto rozhodnutie nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, najmä keď nezaplatenie zameškaného výživného bolo jedinou skutočnosťou odôvodňujúcou rozhodnutie súdu o neosvedčení sa odsúdeného v určenej skúšobnej dobe. Z ustanovenia § 50 ods. 2 Tr. zák. je zrejmé, že povinnosť zaplatiť zameškané výživné je podmienená schopnosťami odsúdeného, a teda súd musí skúmať okolnosti na strane odsúdeného, ktoré majú vplyv na jeho platobnú spôsobilosť, resp. nespôsobilosť. V tomto smere okresný súd vychádzal len zo skutočností uvedených odsúdeným na verejnom zasadnutí bez toho, aby jeho príjmy a ostatné majetkové pomery bližšie preveril, najmä keď odsúdený argumentoval svojim zlým zdravotným stavom, nepriaznivou bytovou situáciou, ale napr. aj tým, že mal prevádzkovať živnosť. Nebolo tak ustálené, aký mal v rozhodnom období príjem, resp. či po ukončení živnosti bol evidovaný na úrade práce a poberal nejaké dávky, teda neboli preukázané subjektívne, ani objektívne okolnosti nezávislé od vôle odsúdeného majúce vplyv na jeho schopnosti zaplatiť zameškané výživné a súd len bez ďalšieho konštatoval, že z neho neuhradil ani časť.

Vzhľadom na uvedené krajský súd na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že zistené skutočnosti, bez vykonania ďalšieho dokazovania, neumožňujú vysloviť záver o jeho neosvedčení sa počas plynutia určenej skúšobnej doby. Napriek uvedenému už v danom štádiu konania neprichádzalo do úvahy ďalšie rozhodnutie v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák., resp. vrátenie veci okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, pretože nové rozhodnutie súdu, či už prvostupňového alebo sťažnostného, by bolo vydané po zákonnej lehote.

Inak povedané, okresný súd vo veci rozhodol napadnutým uznesením dňa 25.08.2025 a v prípade, ak by proti tomuto rozhodnutiu nebol podaný opravný prostriedok, resp. krajský súd by ho postupom v zmysle § 193 ods. 1 Tr. por. zamietol, bolo by možné mať za to, že vo veci bolo rozhodnuté v zákonnej jednoročnej lehote, keďže zo zákona nevyplýva, že rozhodnutie okresného súdu musí nadobudnúť do uplynutia jednoročnej lehoty aj právoplatnosť. V dôsledku vyššie uvedených zistení, keď pre rozhodnutie vo veci je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, je zrejmé, že sa nejedná o pochybenie, ktoré by krajský súd ako súd sťažnostný mohol napraviť v rámci sťažnostného konania bez zrušenia napadnutého rozhodnutia a vydania nového, resp. vrátenia veci okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V dôsledku uvedeného tak nastal stav, akoby okresným súdom v jednoročnej lehote, ktorá uplynula dňa 18.11.2025, bez zavinenia odsúdeného nebolo rozhodnuté. Ďalšie rozhodovanie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. po tejto lehote v zákone nemá podklad, preto bolo potrebné rozhodnutie okresného súdu bez ďalšieho zrušiť v zmysle § 194 ods. 1 Tr. por. U odsúdeného totiž v zmysle § 50 ods. 5 Tr. zák. dňom nasledujúcim po uplynutí skúšobnej doby nastala zákonná fikcia osvedčenia, teda sa má za to, že sa v určenej skúšobnej dobe osvedčil, pričom o uvedenom sa osobitné rozhodnutie už nevydáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.